

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਤਿਰਾਸੀਵਾਂ ਨੰਬਰ

ਲਾਓਦੀਸੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ: ਵੱਧਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਘਿਣੈਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ

Jeff Pippenger

2024-02-16

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਚਾਰ ਵਧਦੀਆਂ ਘਿਣੈਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਲਾਓਦੀਸੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 1863 ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਨੇ ਹਬੱਕੂਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਰੂਪ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਜਿਵੇਂ ਹਰੁਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਮੂਰਤੀ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਬਣਾਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੁਸਾ ਨੂੰ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਲਾਓਦੀਸੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ, ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਗ਼ਾਵਤ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਕਿ ਕੈਲੇਗ ਦਾ ਆਤਮਿਕਵਾਦ (ਪੈਂਥੀਇਜ਼ਮ), 1888 ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ।

1888 ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਵੇਲੇ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਾਲੇ ਕੋਠੜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਆਤਮਵਾਦ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਨਬੀਆ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

“ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋਤ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜੇ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਅਜੇਹੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਉਸ ਜੋਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜੋਤ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਸਵਰਗ-ਭੋਜਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਤਿਰਸਕਾਰ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣੇ ਹਨ।”

“ਇਸ ਸਭਾ ਤੋਂ ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਅਜੇਹੇ ਵਸਤੂ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਕਰਘੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਬੁਣੇ ਗਏ। ਜੇ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਕਾਰਜ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਕੰਬਦੀ ਹਾਂ। ਜੇ ਇਸ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਬੂਤ ਅੱਗੇ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਝੁਕਦੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਹਨਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਨਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਠਿਨ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਅਜੇਹੇ ਮੌਕੇ ਆਉਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਯੁੱਧ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲੱਗੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਣ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਕਰ ਲੈਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਮਿਲਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ; ਹੋਰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮਰਣਗੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਧੋਖਾ ਖਾਣਗੇ, ਇਤਨਾ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਧਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਉਹ, ਇਕ ਹੋਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਕੇ, ਕਾਰਜ ਉੱਤੇ ਅਜੇਹਾ ਸਾਂਚਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਤਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਗੇ।”

“ਜੇ ਸਾਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਉਪਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿਨ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਮਨ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠ ਕੇ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ। ਪਰ ਜੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉਸ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ, ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ

ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਧਨਵਾਨ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਤਮਾ ਸੀ ਉਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ।" The 1888 Materials, 832.

1888 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਦੇ "ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਕੰਬ ਉੱਠੀ।" ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਸਭਾ ਦਾ ਪਰਿਣਾਮ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲੇਗਾ, ਅਤੇ "the daily" ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਠੀਕ ਉਸੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਫਿਰ ਅਜਿਹਾ ਯੁੱਧ ਉਹਨਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਉਸ ਸਬੂਤ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ" "ਸਵਰਗ-ਭੇਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ" ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੇ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ-ਗ੍ਰਹਿ ਅਤੇ ਸੈਨੇਟੋਰਿਅਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਗਾਂ ਨਾਲ ਸੜ ਕੇ ਭਸਮ ਹੋ ਗਏ।

"ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਐਲਡਰ ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਰਿਵਿਊ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਅੱਗ ਨਾਲ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਹੋਏ ਇਸ ਮਹਾਨ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਂ ਕੰਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਠਿਨ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੀੜਤ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਸ ਦੁਖਦਾਈ ਸਮਾਚਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਚੰਭਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਰਗੀ ਤਲਵਾਰ ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਉੱਤੇ ਤਾਣੀ ਹੋਈ ਖੜ੍ਹਾ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਦਿਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਕਲਮ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੈਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਐਸਾ ਜਾਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਜਵਾਲਾਮਈ ਤਲਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਐਸਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਫ਼ਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੂਜੀ ਆਫ਼ਤ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਇਸ ਸਵੇਰ ਮੈਂ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ, ਜੋ Review and Herald ਦਫ਼ਤਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਮਨ ਲਾ ਕੇ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵੇਖ ਸਕਣ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਅਨੇਕਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

"ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਵਿਊ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਪੁੱਛੀ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਲੋਕ, ਜੋ ਰਿਵਿਊ ਐਂਡ ਹੋਰਲਡ ਦਫ਼ਤਰ ਨਾਲ ਹੋਰ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਜੋੜਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਵੇਖ ਸਕਦੇ, ਜੇ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾ ਰਹਿੰਦਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ: 'ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਦਾ ਤਿਰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਲਟਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਕਰਾਂਗਾ।"

"1901 ਵਿੱਚ ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਛੁਹਿਆ ਗਿਆ; ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹਠੀਲੇ ਦਿਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ, ਜਿਹਾ ਕਦੇ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਨੁੱਖ ਉਹਨਾਂ ਰਿਵਾਜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਸਰਦਿਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਵੱਲੋਂ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਕਸਰ ਮੈਨੂੰ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਲਿਖ; ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਤਾਰੇ ਫੜੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਤ ਸੈਨੇ ਦੀਆਂ ਦੀਵਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਰਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ, ਤੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਤੂੰ ਬੁਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰ

ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਹੈ ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਸੂਲ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹਨ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਪਾਇਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਤਦ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਯਾਦ ਕਰ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਡਿੱਗਿਆ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਕਰ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਕਰਮ ਕਰ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਦੀਵਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰੇਂ।' ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 2:1-5।"

"ਸਾਰਦਿਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਲਿਖ; ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਤ ਆਤਮਾ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਤਾਰੇ ਹਨ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਪਰ ਤੂੰ ਮੁਰਦਾ ਹੈਂ। ਜਾਗਦਾ ਰਹੁ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਜੋ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਯਾਦ ਕਰ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖ, ਅਤੇ ਮਨ ਫੇਰ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਤੂੰ ਜਾਗਦਾ ਨਾ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਚੇਰੇ ਵਾਂਗ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਘੜੀ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਵਾਂਗਾ।' ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 3:1-3।"

"ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਦੇ ਵੀ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਇੰਨੀ ਕੜਾਈ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ।"

"ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਬਣੀਆਂ, ਅੱਗ-ਰੋਧਕ ਇਮਾਰਤਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸਪਰਸ਼, ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੀ ਚਿੰਗਾਰੀ, ਹਰ ਆਸਰਾ ਬਹਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। "

"ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਲਾਹ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਹੀ ਸਲਾਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇ ਚੁੱਕੀ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਆਸ ਨਾਲ ਕਿ ਉਸ ਅੱਗੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਉੱਤੇ ਲਟਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਜਿਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਮੈਂ ਡਰਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ—ਰਿਵਿਊ ਐਂਡ ਹੈਰਲਡ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸੜ ਜਾਣ ਦੀ ਖ਼ਬਰ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਆਈ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅਚਰਜ਼ ਨਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਸਨ। ਜੇ ਕੁਝ ਮੈਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਾ ਪਿਆ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਾ ਹੋਇਆ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਠੋਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹਾਂ: ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡਾ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਹਾਰ ਦਾ ਆਉਣਾ ਅਨਿਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਫ਼ੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਜੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੁੰਦੀ।"

Testimonies, volume 8, 97-99.

ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਕੋਈ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਬਗਾਵਤ ਕੇਵਲ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੀ ਹੀ ਗਈ।

"ਲਿਖਿਤ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀਏ। ਕੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਦੋ ਮਹਾਨ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅੱਗ ਨਾਲ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ? ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, 'ਪਰ ਨਵੇਂ ਸੈਨਿਟੇਰੀਅਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਰੀਜ਼ ਹਨ।' ਹਾਂ; ਪਰ ਜੇ ਉੱਥੇ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਮਰੀਜ਼ ਵੀ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲੋਕ ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਵਿੱਚ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵੱਸ ਜਾਣ।"

"ਪਰਖਾਂ ਵੱਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਜੋਤਿ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਘੜਤਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੀ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ? ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਪਸ਼ਟ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ?" Pamphlets, SpTB06, 45.

ਮਨੁੱਖ "ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਘੜਤਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਰਹੇ ਸਨ," ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤਰ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, "ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ।" ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, 1884 ਤੱਕ, "ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਸ਼ਨ" ਦਿੱਤੇ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾਤ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਵੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਵੀ Portland ਨਾਮਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ। "ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਸ਼ਨ" ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, 1881 ਅਤੇ 1882 ਵਿੱਚ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ "ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਸ਼ਨ" 1884 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 1888 ਦੀ General Conference ਵਿੱਚ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ।

1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੇ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਤੀਵ੍ਰਤਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਹਸਤਖੇਪ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ-ਕੰਮ ਅਤੇ ਸਿਹਤ-ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਾੜ ਕੇ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤਥਾਪਿ, ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਨਿਆਂ ਵੀ ਉਸ ਚੱਲ ਰਹੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕੇ। 1919 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਈਬਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਹੋਈ, ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬਾਗੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਵਿਲੀਅਮ ਵਾਰਨ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ—ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਦਿਆਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ—ਨੇ, ਉਸ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਆਗੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ "the daily" ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨੀ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦਿੱਤੀ।

ਇਤਿਹਾਸ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ 1919 ਦੀ ਉਸ ਬਾਈਬਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਨੇ ਐਸਾ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਐਸਾ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮਝਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਉਸ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ The Doctrine of Christ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਰਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਗਈ।

ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਹੱਥਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਮੈਂ ਅਚਰਜ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਉਸ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਗਏ ਹੋ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਵੱਲ; ਜੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ, ਜਾਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਕੋਈ ਦੂਤ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਵੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਾਪਿਤ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਵੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਾਪਿਤ ਹੋਵੇ। ਗਲਾਤੀਆਂ 1:6-9.

ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਤੀਜੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਕਰਤੂਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਔਰਤਾਂ ਤੰਮੂਜ਼ ਲਈ ਰੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਤੰਮੂਜ਼ ਇੱਕ ਮੇਸੋਪੋਟੇਮੀਆਈ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਰਵਰਤਾ ਅਤੇ ਵਨਸਪਤੀ ਦੇ ਚੱਕਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਤੰਮੂਜ਼ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਰੁੱਤਾਂ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਅਤੇ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੰਮੂਜ਼ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਕੈਲੰਡਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਪੌਰਾਣਿਕ ਕਥਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੰਮੂਜ਼ ਗਰਮੀ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਲਾਪਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਰਮ ਅਤੇ ਸੁੱਕੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਵਨਸਪਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲੂ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਭਿਵਿਆਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਤੰਮੂਜ਼ ਲਈ ਰੋਣਾ ਇੱਕ ਸ਼ੋਕ-ਵਿਧੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਰਮੀ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਤੰਮੂਜ਼ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਉੱਤੇ

ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਵਨਸਪਤੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ।

ਤੰਮੂਜ਼ ਲਈ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ W. W. Prescott ਦੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਆਧਾਰ ਦੀ ਹਟਾਉਣ, ਜੋ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, 1919 ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕੀਅਨ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਉਸ ਝੂਠੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਝੂਠਾ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਵਿਧੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਮੂਲ ਸ਼ਿਲਪਕਾਰ W. W. Prescott ਸੀ, ਅਤੇ William Miller ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਵੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "the daily" ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੂਲਭੂਤ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ 2 Thessalonians ਦੇ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ Miller ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਖੋਜਿਆ ਸੀ ਕਿ "the daily" ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਗ Miller ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ Paul ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਰਗ ਉਹ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਲਈ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਗ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਮਿਲਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਪਛਾਣਦਾ" ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਰਗ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਲਵਾਨ ਭਰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਭਰਮ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਤਈ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਤੀਜੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਗੱਲ ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਹਨ (ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ), ਜੋ ਤੰਮੂਜ਼ ਲਈ ਰੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਰਮੀ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਾਲੇ ਅੰਸ਼ (ਵਰਖਾ), ਫਸਲ ਦਾ ਫਲ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ।

ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦਭਾਵ ਹਰ ਥਾਂ ਵਿਅਪਕ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਵਾਰੰਵਾਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਰਖਾ ਇੱਕ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਮੁੜ ਉਸ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ? ਕੀ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ? ਪਰ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨਾਲ ਵੈਸ਼ਿਆਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਤੱਥਾਪਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੁੜ ਆ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਵੱਲ ਉਠਾ ਕੇ ਵੇਖ, ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ਯਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ? ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬੈਠੀ ਰਹੀ, ਜਿਵੇਂ ਅਰਬੀ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਵੈਸ਼ਿਆਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਰਖਾ ਰੋਕ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ; ਫਿਰ ਵੀ ਤੇਰਾ ਮੱਥਾ ਵੈਸ਼ਿਆ ਦਾ ਸੀ, ਤੂੰ ਲੱਜਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 3:1-3 ॥

ਲਾਓਦੀਸੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ 1863 ਵਿੱਚ ਵੈਸ਼ਿਆਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵਰਖਾ ਰੋਕੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਗਾਵਤ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਲੱਜਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਮਰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਇੱਕ ਵੈਸ਼ਿਆ ਦਾ ਮੱਥਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਉਹ ਵੈਸ਼ਿਆ ਪਾਪਤੰਤਰ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰੋਮ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਦੀ ਮੋਹਰ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਸੰਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ, ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ, ਅਤੇ 1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 1919 ਦੀ ਬਗਾਵਤ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨਾਲ ਸੰਰਿੱਖਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਢਹਿ ਗਈਆਂ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ।

"ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਵਰਸਣੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣੀ ਹੈ।" Review and Herald, April 21, 1891.

ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਆਰੰਭ ਹੋਈ, ਤਦ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਬੁਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਨਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਤੰਮੂਜ਼ ਲਈ ਰੋਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ

ਨਿਰਭੈਤਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

“ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਲੋਕ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਚਾਨਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀ ਰਹੇ ਹਨ, ਵਧੇਰੇ ਚਾਨਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਰਗਰਮ ਮਸੀਹੀ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵੱਧਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਾਂਗੇ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵਰਸ ਰਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਪਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ।” Testimonies to Ministers, 507.

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕਾਂ ਲਈ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਝੂਠੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਯੁਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।

“ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰੇਕਤੀ ਅਤੇ ਤੇਬਾ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦਾ ਦੁਆਰ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਕੁਝ ਦੇਖਣਗੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੰਨ੍ਹਤਾਈ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖਤਰਨਾਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਐਸੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਭੜਕਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਸ ਲੈਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਮੀਦਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਕੰਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਗੇ। ‘ਕਿਉਂ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ‘ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਜਾਣੀਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਾਂ?’—ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੇ, ‘ਮੈਂ ਧਨਵਾਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਵਧ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ।’ ਪ੍ਰਤਿਭਾ, ਲੰਮਾ ਅਨੁਭਵ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਜੇ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਉਜਲੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦਾਨ ਨਾਲ ਬੁਲਾਏ ਹੋਏ, ਚੁਣੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੱਥ ਹੇਠ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰਨਗੇ, ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ-ਬੁਝ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾਏਗਾ—ਐਸੇ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਧਨਵਾਨ ਹੋਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਤਿੱਖੇ, ਸੁਆਰਥੀ ਗੁਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਠਧਰਮੀ, ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਜੇਤ ਤੋਂ ਚਮਕਣ ਵਾਲੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਗੇ। ‘ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਜਲਦੀ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਦੀਵਟਾ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿਆਂਗਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਤੇਬਾ ਨਾ ਕਰੇਂ।’ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਖੋਜੋਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ।” Review and Herald, December 23, 1890.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ 1919 ਵਿੱਚ ਅਮਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਵੱਧਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਦਾ ਫਲ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਰਹੇ। 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਅੱਖਰ-ਅੱਖਰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਮਿਲਰ ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਅਹਾਬ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਵਰਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਜੇ ਵਰਗ ਆਪਣੀ ਹੀ ਆਤਮਿਕ ਪਤਨ-ਅਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਦੁੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਵਿਲਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਹਾਰ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਹਨ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: ‘ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੋ, ਅਤੇ ਮਾਰੋ; ਤੁਹਾਡੀ ਅੱਖ ਬਖਸ਼ੇ ਨਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਦਇਆ ਕਰੋ; ਬੁੱਢਿਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਨਿੱਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰ ਸੁੱਟੋ; ਪਰ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਾ ਜਾਣਾ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਤਦ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਜੋ ਘਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਨ।”

“ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ—ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ—ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਪ ਦੇ ਆਘਾਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਰਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੱਡਾ ਚਾਨਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕਰ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਅਪਣਾ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਿਆਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ, ਨਾ ਹੀ ਬੁਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਇ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਇਆਲੂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ‘ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ’ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਤੁਰਹੀ ਵਾਂਗ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਗੁੰਗੇ ਕੁੱਤੇ ਜੋ ਭੌਂਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼, ਕੁਆਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਨਿੱਜੇ ਬੱਚੇ—ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

“ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕ ਹਾਅ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਸਨ ਜੋ ਸੀਮਿਤ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ; ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਪਾਪ—ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਈਰਖਾ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ—ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਖੋਜੀ ਅਧਰਮ ਦੇ ਕਰਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਪਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਡਰ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਦੀਰਘਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਾਅ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਪਟਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਪਾਪ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਇੰਨੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਲੁਕਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।”

“ਪਦ, ਮਰਯਾਦਾ ਜਾਂ ਸੰਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਕੋਈ ਉੱਚਤਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਹੁਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਿਤੀ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾਏਗੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਛਲਕਾਰੀ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾ ਦੇਣ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਵਿੱਚ ਅਗੁਏ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਦਇਆਵਾਂ ਦੇ ਦੁਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਣ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਚਰਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੋਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਿਨਾ ਦਇਆ ਦੇ ਵਰਤਾਓ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਹਜ਼ੂਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਨਿਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਬਰਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਚਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੇਵਕ ਸਨ, ਉਸ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਨਾਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਤ; ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦਿਵਯ ਅਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।”

Testimonies, volume 5, 211, 212.